

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 1. Papa ad veniam Florentinis dandam tardus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Ludovicus IX. Rex ad pedes S. Francisci de Paula provolutus.

J. Störcklin. Sculp.

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ LIBER CXV.

SIXTUS IV. PONTIFEX MAXIMUS.
FRIDERICUS III. OCCIDENT.
IMPERATOR.

§. I.

*Papa ad veniam Florentinis dandam
tardus.*

Difficilior erat, quam credebatur Pon-
tificis cum Florentinis reconciliatio, **Sæcul. XV. A.C. 1479.**
nil proficientibus Franciæ Legato-
rum precibus, atque minis. **Papiens. epist. 680.**
Exstat hanc **A in**
Hist. Eccles. Tom. XXX.

Sæcul. XV.
A.C. 1479.

in rem Epistola, quam Anno millesimo quadringentesimo septuagesimo nono die prima Januarii ad Cardinalem Papiensem quidam illius Amicus Romæ dedit, ac de rebus Mediolanensibus agenda hæc scripsit: *Legationes de pace ex toto orbe Romam missæ, infecto negotio domum redierunt. Occlusit aures sanctissimus Dominus flecti nescius: in postulatis illa est præcipua contentio, ut Laurentius Medicæus Florentia expellatur, atque dedatur. Hic idem Amicus Cardinalem adhortatur, ut Papam a vindicanda Pisani Archiepiscopi cæde avocaret, Da operam, inquit, Domine, circa summi Pontificis aures, qualem bene omnes cupiunt. Sat pugnatum est, ut fortasse nisi temere utrobique. Sed ea pro sanctissimi Domini gloria, nolle etiamsi possit, dolorem ultra ulcisci. Cernis, quo periculo versemur. Immaniissimi hostes Turcæ præ foribus sunt, quibus Respublica Christiana intestinis discordiis prodita. Nihilominus plusquam integer annus elapsus fluxerat, donec deservesceret ira Pontificis, & quamvis Regibus, & Principibus Christianis concordiam assidue commendaret, rogaretque, ut junctis animis atque viribus bellum adversus Turcas susciperent, ipse tamen pacem fidelibus Christianis concedere recusabat, eo quod hac agendi ratione de Medicæis ultionem sumere statuisset, si tamen potissimum*

Scripto-

Scriptorum pars hac in re fidem me-
retur. (*)

Sæcul. XV.
A.C. 1479.

§. II.

Petri Oxomensis errores damnati.

Hoc anno Sixtus IV. confirmavit sen-
tentiam, qua Alphonsus Carillus *Argentre collect. judic.*
Toletanus Archiepiscopus errores per-
strinxit, quos Petrus Oxomensis Theo-
logiæ in urbe Salmanticensi Doctor *de nov. er-
ror p. 298.*
vulgaverat; hic enim in quodam tra-
ctatu de confessione typis impresso se-
quentes erroneas propositiones docebat.
I. Peccata mortalia tam quoad culpam, quam
quoad pœnam alterius vitæ sine respectu
ad claves Ecclesiæ sola cordis contritione
delentur. II. Confessio peccatorum in par-
ticulari & quoad speciem non a jure divino,
sed duntaxat ab universalis Ecclesiæ decre-
to descendit. III. Pravæ cogitationes con-
fessionem non sunt subjiciendæ, sed sola dispi-
centia absque ordine ad confessionem expian-
dæ. IV. Peccata occulta, non vero aliis
cognita confessione sunt perpurganda. V. Con-
fidentibus absolutio ante adimpletam injun-
ctæ

(*) Impia pax, quæ enormi scelere obnoxiiis,
& contumacibus, cum læsione sacrarum legum,
ac Pontificiæ auctoritatis vilipensione, concessa
fuiſſet; ac præcox veniæ facilitas, & impuni-
tatis spes maxima est illecebra peccandi.